

СИНТЕЗ ОПТИМАЛЬНОГО СПОСТЕРІГАЧА

Багатовимірною лінійною оптимальною фільтрацією дає змогу знаходити найліпші за точністю структури обчислювачів для вирішення різних задач навігаційних вимірювань, у яких отримана інформація використовується як для формування у подальшому законів замкненого управління, так і для безпосереднього її відображення, контролю та поновлення якості управління польотом.

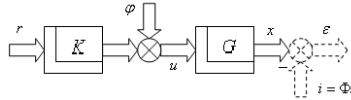

Рис. 1 Структурна схема незамкненої системи, що синтезується

Як вектор програмних сигналів розглядається n - вимірний вектор r , який вимірюється блоком з матрицею передаточних функцій K , а вимірювання супроводжуються завадою (m - вимірний вектор φ). Для забезпечення найбільшої близькості n - вимірного вектора x системи до бажаного n - вимірного сигналу $i = \Phi r$ у тракті управління передбачується регулятор, матриця передаточних функцій G котрого синтезується оптимальним чином. Міра близькості векторів x та i описується за допомогою випадкової помилки системи $\varepsilon = x - i$.

Функціонал якості системи має вигляд:

$$e_1 = \frac{1}{2} \int_{-\infty}^{+\infty} \text{tr}(S_{\varepsilon\varepsilon}' R + \Lambda S_{\varepsilon\varepsilon}' + S_{\varepsilon\varepsilon}' \Lambda) ds, \tag{1}$$

де $S_{\varepsilon\varepsilon}'$ - транспонована матриця спектральної щільності вектора помилки ε , tr - слід матриці, R - вагова матриця.

Вектор вихідного сигналу x і сигналу помилок системи ε мають вигляд:

$$x = Gu = G(Kr + \varphi), \quad \varepsilon = x - i = G(Kr + \varphi) - \Phi r = (GK - \Phi)r + G\varphi$$

Для синтезу оптимальної структури фільтра необхідно за експериментальними даними чи з досвіду визначити матриці спектральних щільностей вхідних сигналів та завад, взаємні спектральні щільності векторів вхідного сигналу та завад, взаємні спектральні щільності векторів вхідного сигналу та завад і сформулювати матриці S_{rr} , $S_{\varphi\varphi}$, $S_{\varepsilon\varepsilon}$, $S_{\varepsilon\varphi}$.

Оптимальну структуру G фільтра синтезують із застосуванням процедури Вінера-Колмагорова: виконати факторизацію і знайти матриці D , D_+ , D^{-1} , D_+^{-1} ; виконати сепарацію і знайти матрицю $T_0 + T_+$. Після певних перетворень структура оптимального фільтра матиме вигляд:

$$G = \Gamma^{-1}(T_0 + T_+)D^{-1},$$

де $T_0 + T_+$ - результат вінеровської сепарації матриці; Γ^{-1} і D^{-1} - результат вінеровської факторизації

Задача вибору оптимальної структури G фільтра еквівалентна задачі мінімізації функціонала якості (1).